Rättsfallssamlingen

TRIBUNALENS DOM (nionde avdelningen)

den 25 juni 2015 *

”Gemenskapsvarumärke — Invändningsförfarande — Ansökan om registrering som gemenskapsvarumärke av ordmärket LUCEA LED — Äldre gemenskapsordmärket LUCEO — Prioritet föreligger inte — Yrkande om prioritet — Prioritetsdagen är införd i registret — Handlingar avseende prioritet — Prövning ex officio — Rätten till försvar”

I mål T-186/12,

Copernicus-Trademarks Ltd, Borehamwood (Förenade kungariket), som tillåtits att inträda i förfarandet i stället för Verus EOOD, inledningsvis företrätt av advokaten S. Vykydal, därefter av advokaten F. Henkel,

sökande,

mot

Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) (harmoniseringsbyrån), företrädd av A. Folliard-Monguiral, i egenskap av ombud,

svarande,

varvid motparten i förfarandet vid harmoniseringsbyråns överklagandenämnd, som intervenerat vid tribunalen, var

Maquet SAS, Ardon (Frankrike), företrätt av advokaten N. Hebeis,

angående en talan mot det beslut som fattats av harmoniseringsbyråns fjärde överklagandenämnd den 13 februari 2012 (ärende R 67/2011-4) om ett invändningsförfarande mellan Capella EOOD och Maquet SAS,

meddelar

TRIBUNALEN (nionde avdelningen),

sammansatt av ordföranden G. Berardis, samt domarna O. Czúcz (referent) och A. Popescu,

justitiesekreterare: E. Coulon,

med beaktande av att ingen av parterna en månad efter delgivningen av underrättelsen om att det skriftliga förfarandet avslutats hade inkommit med någon begäran om muntlig förhandling, och av att tribunalen således, på grundval av referentens rapport och med tillämpning av artikel 135a i tribunalens rättegångsregler, har beslutat att avgöra målet utan muntlig förhandling,

* Rättegångsspråk: engelska.

följande

Dom

Bakgrunden till tvisten och det angripna beslutet

1 Intervenienten, Maquet SAS, ingav den 29 juli 2009 en ansökan om registrering av gemenskapsvarumärke till harmoniseringsbyrån i enlighet med rådets förordning (EG) nr 207/2009 av den 26 februari 2009 om gemenskapsvarumärken (EUT L 78, s. 1).

2 Det sökta varumärket utgörs av ordkännetecknet LUCEA LED.

3 De varor som registreringsansökan avsåg ingår i klass 10 i Niceöverenskommelsen om internationell klassificering av varor och tjänster vid varumärkesregistrering av den 15 juni 1957, med ändringar och tillägg, och motsvarar följande beskrivning: ”Kirurgiska lampor”.

4 Ansökan om gemenskapsvarumärke offentliggjordes i *Bulletinen för gemenskapsvarumärken* nr 31/2009 av den 17 augusti 2009.

5 Den 12 november 2009 framställde Capella EOOD en invändning med stöd av artikel 41 i förordning nr 207/2009 mot registrering av det sökta varumärket för de varor som avses ovan i punkt 3.

6 Invändningen grundade sig på ansökan om registrering nr 8554974 av gemenskapsordmärket LUCEO av den 16 september 2009, avseende bland annat varor i klass 10, och motsvarar följande beskrivning: ”Kirurgiska, medicinska, odontologiska och veterinära apparater och instrument, konstgjorda lemmar, ögon och tänder; ortopediska artiklar; suturmaterial”. Ansökan åtföljdes av en yrkande om prioritet enligt varumärkesansökan nr 1533/2009 som ingavs till Österreichisches Patentamt (Österrikes patentverk) den 16 mars 2009 avseende samma varor.

7 Till stöd för invändningen åberopades det registreringshinder som avses i artikel 8.1 b i förordning nr 207/2009.

8 Genom skrivelse av den 21 december 2009 som hade rubriken ”Uppmaning att inge handlingar avseende prioritet i enlighet med artikel 30 i förordning [nr 207/2009] och regel 6 i [kommissionens] förordning [(EG) nr 2868/95]” av den 13 december 1995 om genomförande av rådets förordning (EG) nr 40/94 om gemenskapsvarumärke (EGT L 303, s. 1) uppmanade granskaren Capella att inge ”exakta kopior av ansökan” om det österrikiska varumärket senast den 22 februari 2010 och preciserade att rätt till prioritet inte kunde beviljas om den sökande inte efterkom uppmaningen.

9 Capella ingav en kopia av ansökan om det österrikiska varumärket i skrivelse av den 22 februari 2010.

10 Den 26 oktober 2010 registrerade granskaren det varumärke som invändningen grundade sig på. Granskaren biföll Capellas yrkande om prioritet för varumärket och angav den 16 mars 2009 som prioritetsdag i registret.

11 Invändningsenheten biföll invändningen den 8 november 2010 och förpliktade intervenienten att ersätta kostnaderna. Invändningsenheten ansåg att det varumärke som invändningen grundade sig på var äldre än det sökta varumärket och att risk för förväxling förelåg mellan de varumärkena.

12 Den 4 januari 2011 överklagade intervenienten invändningsenhetens beslut till harmoniseringsbyrån med stöd av artiklarna 58–64 i förordning nr 207. Intervenienten ingav grunderna för överklagandet den 7 mars 2011.

13 Capella inkom med sitt yttrande den 16 augusti 2011.

14 Den 12 oktober 2011 ingav intervenienten Landgericht Mannheims dom (regiondomstol i Mannheim, Tyskland) av den 23 september 2011, 7 O 186/11, enligt vilken Capella förpliktades att betala 1 780,20 euro i skadestånd till intervenienten på grund av att Capella utan grund hade ansökt om ett föreläggande om upphörande och avstående på grundval av det varumärke som lagts till grund för invändningen. Landgericht Mannheim fann i denna dom att Capella hade förfarit på ett sätt som innebar missbruk. Landgericht Mannheim fann härvid bland annat att ansökan om registrering av det varumärke som lades till grund för invändningen hade gjorts uteslutande för att inge ansökningar om upphörande och avstående och att ansökan om registrering av det österrikiska varumärke som lagts till grund för yrkandet om prioritet hade gjorts vid flera tillfällen utan att avgiften hade betalats. Den 19 oktober 2011 ingav intervenienten en översättning till engelska av denna dom.

15 Överklagandenämndens kansli uppmanade Capella att yttra sig över denna dom den 25 november 2011.

16 Capellas yttrande ingavs den 6 december 2011.

17 I beslut av den 13 februari 2012 (nedan kallat det angripna beslutet) upphävde harmoniseringsbyråns fjärde överklagandenämnd invändningsenhetens beslut, avslog invändningen och förpliktade Capella att ersätta kostnaderna för invändningsförfarandet och överklagandet. Överklagandenämnden ansåg att det varumärke som hade lagts till grund för invändningen inte var äldre än det sökta varumärket. Överklagandenämnden konstaterade härvid att ansökan om registrering av det sökta varumärket gjordes den 29 juli 2009, medan ansökan om registrering av det varumärke som lagts till grund för invändningen ingavs den 16 september 2009, det vill säga vid en senare tidpunkt. Överklagandenämnden angav vidare att prioritet för det varumärke som hade lagts till grund för invändningen inte hade begärts på ett giltigt sätt. Capella hade inte ingett den erforderliga handlingen avseende prioritet, det ifyllda ansökningsformulär som företaget hade ingett var inte stämplat och var inte försett med någon uppgift om när den inkommit till Österreichisches Patentamt. Överklagandenämnden ansåg dessutom att den hade rätt att undersöka om ett yrkande om prioritet var välgrundat i samband med ett invändningsförfarande.

Förfarandet, omständigheter efter det att ansökan ingavs och parternas yrkanden

18 Verus EOOD, som den 6 september 2011 hade förts in i registret över gemenskapsvarumärken som innehavare av det varumärke som Capella hade lagt till grund för invändningen, väckte förevarande talan genom ansökan som inkom till tribunalens kansli den 26 april 2012.

19 Den 27 augusti 2012 fördes Copernicus-Trademarks Ltd in i registret över gemenskapsvarumärken som ny innehavare av det varumärket.

20 Enligt tribunalens (nionde avdelningen) beslut av den 23 oktober 2013 tilläts Copernicus-Trademarks att träda i stället för Verus som sökande.

21 Den 13 november 2013 fördes Ivo Kermartin GmbH in i registret över gemenskapsvarumärken som ny innehavare av det varumärke som hade lagts till grund för invändningen.

22 Genom skrivelse som inkom till tribunalens kansli den 1 april 2014, fäste intervenienten tribunalens uppmärksamhet på att sökanden hade överlåtit det varumärke som hade lagts till grund för invändningen till Ivo Kermartin.

23 I skrivelse av den 14 oktober 2014 begärde tribunalen som en åtgärd för processledning i enlighet med artikel 64 i tribunalens rättegångsregler att parterna skulle besvara frågor. Parterna efterkom begäran inom utsatt frist.

24 Sökanden, Copernicus-Trademarks, har yrkat att tribunalen ska

— ogiltigförklara det angripna beslutet och återförvisa ärendet till överklagandenämnden,

— förplikta harmoniseringsbyrån att ersätta rättegångskostnaderna vid tribunalen och kostnaderna för förfarandet vid överklagandenämnden.

25 Harmoniseringsbyrån och intervenienten har yrkat att tribunalen ska

— ogilla talan,

— förplikta Copernicus-Trademarks att ersätta rättegångskostnaderna.

Rättslig bedömning

Huruvida talan kan tas upp till sakprövning

26 Såsom intervenienten anmärkte i skrivelse av den 1 april 2014, tillhör det varumärke som lades till grund för invändningen inte längre sökanden.

27 Enligt parterna medför detta inte att talan ska avvisas, eftersom sökanden fortfarande har ett berättigat intresse av att få saken prövad på grund av att sökandebolaget har avtalsförpliktelser enligt det avtal som ligger till grund för överlåtelsen av varumärket till Ivo Kermartin.

28 I detta hänseende är det tillräckligt att erinra om att unionsdomstolarna får bedöma huruvida en god rättsskipning, mot bakgrund av omständigheterna i målet, motiverar att talan ogillas i sak, utan att de först prövar invändningen om rättegångshinder (dom av den 26 februari 2002, rådet/Boehringer, C-23/00 P, REG, EU:C:2002:118, punkterna 51 och 52).

29 Mot bakgrund av omständigheterna i förevarande mål anser tribunalen att det av processekonomiska skäl är lämpligt att först pröva huruvida talan om ogiltigförklaring är välgrundad, utan att först fastställa huruvida talan kan tas upp till sakprövning, eftersom talan under alla omständigheter och av de skäl som anges nedan är ogrundad.

Huruvida talan är välgrundad

30 Talan bygger på framför allt fyra grunder.

31 Den första grunden avser bland annat åsidosättande av artikel 76.2 i förordning nr 207/2009, den andra grunden avser bland annat åsidosättande av artikel 75 andra meningen i samma förordning, med den tredje grunden görs gällande bland annat åsidosättande av regel 6.4 i förordning nr 2868/95, jämförd med beslut EX-05-5 som harmoniseringsbyråns ordförande fattade den 1 juni 2005 angående vilka handlingar som ska inges i samband med ett yrkande om prioritet eller företräde, och den fjärde grunden avser bland annat åsidosättande av artiklarna 41 och 42 i förordning nr 207/2009.

32 Utan att framställa den självständigt, har sökanden i huvudsak även gjort gällande en femte grund, avseende att överklagandenämnden gjorde sig skyldig till felaktig rättstillämpning när den grundade det angripna beslutet på antagandet att Capella varit i ond tro när ansökan gavs in om det varumärke som lades till grund för invändningen. För det första kan en sådan omständighet inte beaktas i ett invändningsförfarande och för det andra var Capella inte i ond tro.

33 Tribunalen anser att det är lämpligt att pröva den första grunden först och därefter den fjärde, den tredje, den andra och den femte grunden.

Den första grunden

34 Sökanden har anfört att överklagandenämnden åsidosatte artikel 76.2 i förordning nr 207/2009 genom att undersöka om Capella hade gett in den erforderliga handlingen till stöd för sitt yrkande om prioritet för det varumärke som lades till grund för invändningen. Intervenienten har inte anfört något sådant argument, utan har inskränkt sig till att åberopa att Capella var i ond tro. Sökanden har även gjort gällande att den prioritetsdag som granskaren förde in i registret inte kan ifrågasättas i ett invändningsförfarande.

35 Harmoniseringsbyrån och intervenienten har bestritt det argumentet.

36 Tribunalen erinrar först och främst om att harmoniseringsbyrån enligt artikel 76.1 i förordning nr 207/2009 utan särskilt yrkande ska pröva sakförhållandena; dock ska i ärenden om relativa registreringshinder prövningen vara begränsad till vad parterna åberopat och yrkat. I artikel 76.2 i samma förordning föreskrivs att harmoniseringsbyrån inte behöver beakta omständigheter eller bevis som part inte åberopat eller ingett i rätt tid.

37 För det andra utgör artikel 76.2 i förordning nr 207/2009 inte hinder för att överklagandenämnden prövar vissa omständigheter på eget initiativ även i förfaranden om relativa registreringshinder. En rättsfråga som måste lösas för att säkerställa en korrekt tillämpning av förordning nr 40/94 i förhållande till vad parterna åberopat och yrkat ska prövas av harmoniseringsbyrån trots att den inte har aktualiserats av parterna (dom av den 1 februari 2005, SPAG/harmoniseringsbyrån – Dann och Backer (HOOLIGAN), T-57/03, REG, EU:T:2005:29, punkt 21).

38 I förevarande mål har Capella framställt en invändning med stöd av artiklarna 41.1 a och 8.1 b i förordning nr 207/2009 mot registrering av det sökta varumärket. Enligt de bestämmelserna får en innehavare av ett äldre varumärke begära att ett sökt varumärke inte ska registreras om det finns risk för förväxling mellan de båda varumärkena.

39 I ett invändningsförfarande är det emellertid en förutsättning för att relativa registreringshinder ska föreligga i den mening som avses i artikel 8 i förordning nr 207/2009 att det varumärke som lagts till grund för invändningen finns och är äldre än det sökta varumärket. Det är således fråga om omständigheter som harmoniseringsbyrån ska pröva på eget initiativ och som parterna inte kan tillåtas förfoga över (se, för ett liknande resonemang, dom av den 17 juni 2008, El Corte Inglés/harmoniseringsbyrån – Abril Sánchez och Ricote Saugar (BoomerangTV), T-420/03, REG, EU:T:2008:203, punkt 77).

40 Härav följer att artikel 76 i förordning nr 207/2009 i förevarande mål inte utgör hinder för att överklagandenämnden på eget initiativ undersöker om yrkandet om prioritet är välgrundat, även om intervenienten inte har bestritt det yrkandet för det varumärke som lades till grund för invändningen.

41 För det tredje inskränkte sig intervenienten, i motsats till vad sökanden gjorde gällande i förfarandet vid harmoniseringsbyrån, inte till att åberopa att Capella varit i ond tro. Intervenienten bestred även yrkandet om prioritet för det varumärke som lades till grund för invändningen. Intervenienten bestred

därmed även att det hade prioritet framför det sökta varumärket. I den inlaga där intervenienten motiverar talan av den 7 mars 2011 gjorde denne nämligen gällande att yrkandet om prioritet för det varumärke som lades till grund för invändningen innehåller ett antal fel och att endast dagen för ansökan om registrering av det varumärket, det vill säga den 16 september 2009, kunde beaktas. Intervenienten har härvid anfört bland annat att det yrkandet grundade sig på ansökan om registrering av ett österrikiskt varumärke och att Capella betalade ansökningssavgiften för det varumärket till Österreichisches Patentamt först sedan ansökan om registrering av gemenskapsvarumärke hade getts in.

42 Av detta följer att argumentet om åsidosättande av artikel 76.2 i förordning nr 207/2009 inte kan godtas.

43 Talan kan således inte vinna bifall på den första grunden, med undantag för argumentet att en överklagandenämnd, i ett invändningsförfarande inte har rätt att ifrågasätta en prioritetsdag som är införd i registret. Detta ska prövas i samband med att tribunalen analyserar den fjärde grunden.

Den fjärde grunden

44 Sökanden anser att prioriteten för det varumärke som lagts till grund för invändningen var fastställd till prioritetsdagen den 16 mars 2009 som var införd i registret. Överklagandenämndens uppfattning att den i ett invändningsförfarande har rätt att pröva huruvida ett yrkande om prioritet är välgrundat är felaktigt. I ett sådant förfarande har överklagandenämnden inte rätt att ifrågasätta giltigheten av de uppgifter som är införda i registret. Överklagandenämnden åsidosatte därför artiklarna 41 och 42 i förordning nr 207/2009 när den inte utgick från den 16 mars 2009, som var införd i registret, utan undersökte huruvida villkoren för att yrka prioritet enligt artiklarna 29 och 30 i förordning nr 207/2009, regel 6 i förordning nr 2868/95 samt artiklarna 1 och 2 i beslut EX-05-5 var uppfyllda.

45 Harmoniseringsbyrån och intervenienten har tillbakavisat dessa argument.

46 Ansökan om registrering av det varumärke som lades till grund för invändningen gjordes den 16 september 2009, det vill säga efter dagen för ansökan om registrering av det sökta varumärket, den 29 juli 2009. Frågan huruvida det varumärke som lades till grund för invändningen har prioritet är därför beroende av om yrkandet om prioritetsdag den 16 mars 2009 är välgrundat.

47 Vad för det andra avser frågan huruvida överklagandenämnden är skyldig att lägga den prioritetsdag som granskaren har fört in i registret till grund och inte får undersöka om villkoren för yrkande om prioritet är uppfyllda, erinrar tribunalen först och främst om att harmoniseringsbyrån i ett invändningsförfarande i princip är skyldig att bedöma om de åberopade faktiska omständigheterna föreligger och bedöma bevisvärdet av den bevisning som parterna förebringat (se, för ett liknande resonemang, dom av den 20 april 2005, Atomic Austria/harmoniseringsbyrån – Fabricas Agrupadas de Muñecas de Onil (ATOMIC BLITZ), T-318/03, REG, EU:T:2005:136, punkterna 34 och 35).

48 Den principen har emellertid begränsningar. Såsom sökanden har anfört kan giltigheten av ett gemenskapsvarumärke som lagts till grund för en invändning inte ifrågasättas i ett invändningsförfarande. När en ansökan om ett varumärke möts av en invändning som grundar sig på ett gemenskapsvarumärke och den som ansöker vill bestrida gemenskapsvarumärkets giltighet, är han skyldig att göra detta genom ett ogiltighetsförfarande vid harmoniseringsbyrån (se, för ett liknande resonemang, dom av den 13 april 2011, Bodegas y Viñedos Puerta de Labastida/harmoniseringsbyrån – Unión de Cosecheros de Labastida (PUERTA DE LABASTIDA), T-345/09, EU:T:2011:173, punkt 65).

49 I motsats till vad sökanden har gjort gällande kan denna rättspraxis, som avser giltigheten av ett gemenskapsvarumärke som lagts till grund för en invändning, inte överföras till ett yrkande om prioritet för gemenskapsvarumärket.

50 Att en prioritetsdag förts in i registret för ett varumärke kan inte, åtminstone inte med framgång, bestridas i ett ogiltighetsförfarande. Det är inte fråga om en absolut ogiltighetsgrund i den mening som avses i artikel 52 i förordning nr 207/2009. Dessutom är det enligt artikel 53 i förordning nr 207/2009, som avser relativa ogiltighetsgrunder, inte tillåtet att bestrida den prioritetsdag som granskaren har fört in i registret. Det är visserligen riktigt att det enligt artikel 53.1 a i den ovannämnda förordningen är möjligt att ansöka om ogiltigförklaring av ett registrerat varumärke när det föreligger risk för förväxling mellan det varumärket och ett äldre varumärke i den mening som avses i artikel 8.1 i samma förordning. Enligt artikel 8.2 b i förordning nr 207/2009 kan ansökningar om varumärke utgöra ”äldre varumärken” med avseende på artikel 8.1 i samma förordning. I artikel 8.2 b i förordning nr 207/2009 preciseras att detta gäller ”under förutsättning att de registreras”. Det innebär att en ansökan om ogiltigförklaring av ett registrerat varumärke, till vilken en ansökan om registrering lagts till grund, kan hindras genom en invändning som grundar sig på samma registrerade varumärke och som avser den ovannämnda ansökningen om registrering. I förevarande mål kan en ansökan om ogiltigförklaring av det varumärke som lagts till grund för invändningen därför inte anses vara ett effektivt rättsmedel för att bestrida yrkandet om prioritet för det varumärket.

51 Tribunalen finner vidare att det inte finns något annat specifikt förfarande som å ena sidan gör det möjligt för utomstående att ifrågasätta den prioritetsdag som förts in i registret för ett gemenskapsvarumärke och å andra sidan kan jämföras med ett ogiltighetsförfarande, som har den särskilda egenskapen att harmoniseringsbyrån inte kan inleda det på eget initiativ.

52 Ett överklagande i den mening som avses i artiklarna 58–61 i förordning nr 207/2009 utgör för det första inte ett sådant förfarande. Enligt artikel 59 i den förordningen får en part endast överklaga ett beslut av harmoniseringsbyråns enheter som gått honom emot. Den som ansöker om registrering av ett annat gemenskapsvarumärke är emellertid i allmänhet inte part i förfarandet för registrering av det gemenskapsvarumärke som lagts till grund för invändningen mot hans ansökan. Han får därför inte bestrida yrkandet om prioritet för det sistnämnda varumärket genom att överklaga. I förevarande mål kunde intervenienten därför inte överklaga till harmoniseringsbyrån för att bestrida granskarens beslut i fråga om prioritet för det varumärke som lagts till grund för invändningen mot hans ansökan om registrering av gemenskapsvarumärke.

53 Med avseende på de förfaranden som sökanden har åberopat och som möjliggör borttagande eller återkallande i enlighet med artikel 80 i förordning nr 207/2009, jämförd med regel 53a i förordning nr 2868/95, eller förfaranden som möjliggör rättelser i enlighet med reglerna 27 och 53 i förordning nr 2868/95, konstaterar tribunalen för det andra att dessa inte kan jämföras med ogiltighetsförfaranden. Harmoniseringsbyrån kan nämligen på eget initiativ inleda förfaranden för borttagande, återkallande och rättelser i den mening som avses i de ovannämnda bestämmelserna, medan den möjligheten inte föreligger för ogiltighetsförfaranden. Förfaranden för borttagande och återkallande enligt artikel 80 i förordning nr 207/2009 kan, om de är tillämpliga i målet, enligt artikel 80.2 i samma förordning, begäras endast av en av parterna i det ärende som har lett fram till det aktuella beslutet. Såsom tribunalen har angett ovan i punkt 52 är den som ansöker om registrering av ett gemenskapsvarumärke emellertid i allmänhet inte part i förfarandet för registrering av ett annat gemenskapsvarumärke som lagts till grund för en invändning mot hans ansökan. I fråga om förfarandet för rättelse i den mening som avses i regel 27 i förordning nr 2868/95 konstaterar tribunalen, om förfarandet är tillämpligt i målet, att den bestämmelsen är begränsad till att ange att rättelse kan göras ex officio eller på begäran av innehavaren.

54 Härav följer att den rättspraxis som angetts ovan i punkt 48 – enligt vilken giltigheten av ett gemenskapsvarumärke inte kan ifrågasättas i ett invändningsförfarande – inte kan överföras till ett bestridande av att ett yrkande om prioritet för ett gemenskapsvarumärke är välgrundat.

55 I motsats till vad sökanden har anfört gjorde överklagandenämnden därför inte en oriktig bedömning i förevarande mål när den undersökte om villkoren för yrkande om prioritet enligt artiklarna 29 och 30 i förordning nr 207/2009, regel 6 i förordning nr 2868/95 och artiklarna 1 och 2 i beslut EX-05-5 var uppfyllda.

56 Härav följer att talan inte kan bifallas på den fjärde grunden, i den mån sökanden har gjort gällande att överklagandenämnden åsidosatte artiklarna 41 och 42 i förordning nr 207/2009 när den undersökte om villkoren för yrkande om prioritet var uppfyllda. Tribunalen godtar inte heller sökandens argument i samband med den första grunden, avseende att överklagandenämnden i ett invändningsförfarande inte har rätt att ifrågasätta en prioritetsdag som är införd i registret (se ovan punkt 43).

57 Sökanden har anfört vissa argument i samband med den fjärde grunden. Genom dessa har sökanden på nytt bestritt att frågan huruvida yrkandet om prioritet var välgrundat utgjorde en del av föremålet för tvisten vid överklagandenämnden. Av de skäl som angetts i samband med prövningen av den första grunden, godtar tribunalen inte dessa argument.

58 Talan kan således inte vinna bifall på den första eller den fjärde grunden.

Den tredje grunden

59 I denna grund har sökanden ifrågasatt överklagandenämndens slutsats att Capella inte lämnat in den handling som fordras för att visa att yrkandet om prioritet för det varumärke som lagts till grund för invändningen var välgrundat. Sökanden anser att kraven enligt regel 6.4 i förordning nr 2868/95, jämförd med beslut EX-05-5 var uppfyllda i förevarande mål.

60 Harmoniseringsbyrån och intervenienten har tillbakavisat dessa argument.

61 Tribunalen erinrar om att det i artikel 29.1 i förordning nr 207/2009 föreskrivs att en person som vederbörligen har givit in en ansökan om registrering av ett varumärke i eller för ett land som är anslutet till Pariskonventionen för industriellt rättsskydd av den 20 mars 1883, med ändringar och tillägg eller avtalet om upprättande av Världshandelsorganisationen, eller den till vilken rätten har övergått ska ha rätt till prioritet för ingivande av en ansökan om gemenskapsvarumärke för samma varumärke vad avser varor eller tjänster som är identiska med eller som ingår i dem för vilka ansökan har gjorts. Denna rätt till prioritet ska gälla under en period på sex månader räknat från dagen för ingivandet av den första ansökan. Enligt artikel 29.2 i samma förordning följer att varje ansökan som enligt den nationella lagstiftningen i den stat i vilken den gavs in eller enligt bilaterala eller multilaterala överenskommelser jämställs med en i vederbörlig ordning gjord nationell ansökan ska anses som prioritetsgrundande. Enligt artikel 29.3 i samma förordning ska med en i vederbörlig ordning gjord nationell ansökan avses varje ansökan som är tillräckligt fullständig för att den dag då ansökningen gavs in ska kunna fastställas och detta oberoende av vad som sedan sker med ansökningen. I artikel 29.4 i samma förordning föreskrivs att som första ansökan, vars ingivande utgör utgångspunkt för beräkning av prioritetsfristen, ska även anses en senare ansökan, vilken avser samma varumärke och identiska varor eller tjänster som en tidigare ansökan som givits in i eller med verkan för samma stat, om denna tidigare ansökan, då den senare ansökningen gavs in, har återkallats, förfallit eller avslagits utan att ha blivit allmänt tillgänglig och utan att någon rätt kvarstår på grund av denna ansökan. Denna tidigare ansökan får inte heller dessförinnan ha utgjort grund för yrkande om prioritet. Den tidigare ansökningen får i sådant fall inte därefter utgöra grund för yrkande om prioritet.

62 Enligt artikel 30, första meningen i förordning nr 207/2009, som har rubriken ”Yrkande om prioritet”, ska en sökande som önskar åberopa prioritet från en tidigare ansökan ge in en förklaring om prioritet och en kopia av den tidigare ansökan.

63 I regel 6.1 i förordning nr 2868/95 föreskrivs att då prioritet från en eller flera tidigare ansökningar i den mening som avses i artikel 29 i förordning nr 207/2009 begärs i ansökan i enlighet med artikel 30 i förordning nr 207/2009 ska sökanden ange ärendenumret för den tidigare ansökan och inlämna en kopia av denna inom tre månader från ansökningsdagen. Enligt regel 6.1 i förordning nr 2868/95 måste kopian vara bestyrkt som en exakt kopia av den tidigare ansökan av den myndighet som mottog den tidigare ansökan och ska åtföljas av ett intyg som är utfärdat av den myndigheten och som anger ansökningsdagen för den tidigare ansökan.

64 Enligt regel 6.4 i förordning nr 2868/95 får harmoniseringsbyråns ordförande bestämma att de bevis som sökanden ska tillhandahålla får vara mindre omfattande än vad som krävs enligt punkt 1, under förutsättning att harmoniseringsbyrån har tillgång till de uppgifter den behöver från andra källor.

65 På grundval av den bestämmelsen har harmoniseringsbyråns ordförande antagit beslut EX-05-5. Artikel 1 i det beslutet, som har rubriken ”Intyg om prioritet ersätts med uppgifter som är tillgängliga på [webbplatser]”, har följande lydelse:

”De bevis som sökanden ska tillhandahålla i ett yrkande om prioritet får vara mindre omfattande än vad som krävs enligt regel 6.1, i förordning nr 2868/95 … under förutsättning att harmoniseringsbyrån har tillgång till de uppgifter den behöver från en [webbplats] för en central patentmyndighet i en stat som är part i Pariskonventionen för industriellt rättsskydd eller som ingått avtalet om upprättande av Världshandelsorganisationen.”

66 Artikel 2 i det ovannämnda beslutet har rubriken ”Förfarandet” och har följande lydelse:

”(1) I samband med ett yrkande om prioritet ska harmoniseringsbyrån, när den som ansökt ännu inte ingett de handlingar som avses i regel 6.1 i förordning nr 2868/95 …, göra systematiska kontroller av huruvida uppgifter om ärendenummer, dagen för ingivande, namnet på den som ansökt eller innehavaren, en bild av varumärket och förteckningen över varor och tjänster i ansökan om det äldre varumärke som avses med yrkandet om prioritet finns tillgängliga på den centrala patentmyndighetens [webbplats] i den stat i eller för vilken ansökan om registrering av det äldre varumärket har gjorts gällande.

(2) När [harmoniseringsbyrån] kan förfoga över de erforderliga uppgifterna på en sådan [webbplats], ska den i denna mån ange detta i handlingarna i ärendet om ansökan om registrering av gemenskapsvarumärke. Harmoniseringsbyrån ska i annat fall i enlighet med regel 9.3 c i förordning nr 2868/95 … uppmana att tillhandahålla de handlingar som avses i regel 6.1 i förordning nr 2868/95 …”

67 På grundval av regel 6.4 i förordning nr 2868/95 fattade harmoniseringsbyråns ordförande vidare beslut EX-03-5 av den 20 januari 2003 om de formella villkoren för yrkanden om företräde eller prioritet. I artikel 1 i det beslutet, som har rubriken ”Handlingar avseende prioritet för gemenskapsvarumärken”, föreskrivs följande:

”Den som ansöker om registrering av gemenskapsvarumärke får, till stöd för ett yrkande om prioritet, förebringa bevis från den myndighet till vilken den äldre ansökan gavs in, i enlighet med regel 6.1 i förordning nr 2868/95 … (handling avseende prioritet), antingen i form av originalhandlingen eller en bestyrkt fotokopia …”

68 Sökandens argument för att Capella hade ingett den erforderliga handlingen avseende prioritet ska prövas mot bakgrund av dessa bestämmelser.

69 Sökanden har för det första gjort gällande att de uppgifter som fordras enligt artiklarna 1 och 2 i beslut EX-05-5 fanns tillgängliga på Österreichisches Patentamts webbplats.

70 Harmoniseringsbyrån och intervenienten har tillbakavisat dessa argument.

71 Enligt artikel 2 i beslut EX-05-5 utgör förteckningen över varor och tjänster i ansökan om det varumärke som ligger till grund för yrkandet om prioritet en del av de uppgifter som ska vara tillgängliga på den aktuella patentmyndighetens webbplats vid den tidpunkt då prövningen sker av huruvida yrkandet om prioritet är välgrundat. Tribunalen ska därför undersöka om förteckningen över de varor och tjänster för vilka det österrikiska varumärket söktes registrerat var tillgänglig på Österreichisches Patentamts webbplats när granskaren behandlade yrkandet om prioritet för det varumärke som lades till grund för invändningen.

72 Sökanden har hävdat att de uppgifterna var tillgängliga på Österreichisches Patentamts webbplats. Intervenienten har emellertid bestritt det påståendet och har ingett ett tillkännagivande från den patentmyndigheten av den 29 april 2013. Av det tillkännagivandet framgår att det år 2009 – det vill säga vid den tidpunkt då granskaren prövade huruvida yrkandet om prioritet för det varumärke som lagts till grund för invändningen var välgrundat – förelåg två informationskällor med avseende på de österrikiska varumärkena, nämligen en kostnadsfri sökmotor som var tillgänglig via Österreichisches Patentamts webbplats respektive ett privatföretags sökmotor som kontrollerades av Österreichisches Patentamt. Det framgår vidare av tillkännagivandet att när en österrikisk ansökan om registrering av varumärke inte har bifallits är det inte möjligt att få tillgång till den detaljerade förteckningen över varor och tjänster genom Österreichisches Patentamts webbplats och inte heller genom sökmotorn hos det företag som kontrolleras av Österreichisches Patentamt. Det är endast möjligt att få uppgift om för vilka klasser registreringen sökts.

73 Till svar på tribunalens fråga har sökanden emellertid angett att den österrikiska varumärkesansökan som lades till grund för yrkandet om prioritet inte beviljades och att något varumärke således inte registrerades i Österrike.

74 Mot bakgrund av dessa omständigheter och av att sökanden inte har anfört något argument som kan kullkasta trovärdigheten hos den handling som intervenienten har ingett, finner tribunalen det styrkt att den exakta förteckningen över varor och tjänster för vilka det österrikiska varumärket söktes registrerat – vid den tidpunkt då granskaren prövade huruvida yrkandet om prioritet för det varumärke som lades till grund för invändningen var välgrundat – inte var tillgänglig på Österreichisches Patentamts webbplats eller på det företags webbplats som kontrolleras av Österreichisches Patentamt.

75 Överklagandenämnden gjorde därför inte en felaktig bedömning när den drog slutsatsen att villkoren enligt artiklarna 1 och 2 i beslut EX-05-5 inte var uppfyllda. Det är härvid inte nödvändigt att avgöra frågan huruvida den sökmotor som erbjöds av ett företag som kontrolleras av Österreichisches Patentamt kan anses utgöra en del av Österreichisches Patentamts webbplats i den mening som avses i de ovannämnda bestämmelserna. Talan kan således inte bifallas på förevarande grund, eftersom den avser åsidosättande av de ovannämnda bestämmelserna.

76 Sökanden har för det andra anfört att Capella ingav den begärda handlingen när granskaren den 21 december 2009 i enlighet med artikel 2.2 i beslut EX-05-5 uppmanade företaget att inge exakta kopior av ansökan om registrering av det österrikiska varumärke som åberopades som stöd för yrkandet om prioritet. Enligt artikel 1 i beslut EX-03-5 är det tillräckligt att inge en bestyrkt kopia av varumärkesansökan.

77 Det framgår härvid av artikel 2.2 i beslut EX-05-5 att de uppgifter som fordras och som inte är tillgängliga på den aktuella patentmyndighetens webbplats i princip ska tillhandahållas i form av handlingar som avses i regel 6.1 i förordning nr 2868/95, det vill säga i form av en kopia som måste vara bestyrkt av den myndighet som mottog den tidigare ansökan som en exakt kopia av den ansökan. Kopian ska åtföljas av ett intyg utfärdat av den myndigheten, i vilket ansökningsdagen för den tidigare ansökan anges.

78 Sökanden har visserligen anfört att kraven sänks enligt artikel 1 i beslut EX-03-5, eftersom det enligt den bestämmelsen endast fordras en bestyrkt kopia av handlingen avseende prioritet i den mening som avses i regel 6.1 i förordning nr 2868/95. I motsats till vad sökanden har anfört, går det inte att ur den bestämmelsen sluta sig till att en kopia av det ansökningsformulär som Capella fyllde i är tillräckligt för att uppfylla fordringarna. Även om kopian av handlingen avseende prioritet inte måste vara bestyrkt av den myndighet som mottog ansökan, måste det vara en handling som granskaren kan lägga till grund för en kontroll av om och när den aktuella patentmyndigheten tog emot varumärkesansökan. Av en kopia av den registreringsansökan som Capella gav in framgår emellertid inte att Österreichisches Patentamt mottagit ansökan.

79 Överklagandenämndens slutsats att Capella inte ingett erforderliga handlingar avseende prioritet är därför inte felaktig.

80 Tribunalen kan för det tredje inte godta sökandens argument att det varit och är vanligt att harmoniseringsbyråns granskare godtar sådana kopior av registreringsansökningar som den som Capella gav in. Överklagandenämnderna ska fatta beslut enligt förordning nr 207/2009 beträffande registrering av ett kännetecken som gemenskapsvarumärke inom ramen för en normbunden behörighet och de har således inte någon befogenhet att företa skönsmässiga bedömningar (dom av den 26 april 2007, Alcon/harmoniseringsbyrån, C-412/05 P, REG, EU:C:2007:252, punkt 65, och dom av den 24 november 2005, Sadas/harmoniseringsbyrån – LTJ Diffusion (ARTHUR ET FELICIE), T-346/04, REG, EU:T:2005:420, punkt 71). Frågan huruvida det angripna beslutet är lagenligt ska därför enbart bedömas på grundval av tillämpliga bestämmelser, såsom de tolkas av unionsdomstolen, och inte mot bakgrund av harmoniseringsbyråns eventuella praxis.

81 Sökanden vill med åberopande av principen om skydd för berättigade förväntningar även göra gällande att överklagandenämnden borde ha upplyst Capella om att den hyste tvivel beträffande de handlingar som Capella ingett innan den gjorde avsteg från harmoniseringsbyråns sedvanliga praxis. Det argumentet kommer att prövas i samband med den andra grunden.

82 Vad för det fjärde avser sökandens argument att granskaren borde ha haft möjlighet att begära upplysningar om den exakta förteckningen över varor och tjänster för vilka det österrikiska varumärket söktes registrerat vid Österreichisches Patentamt, finner tribunalen att det tydligt framgår av artiklarna 1 och 2 i beslut EX-05-5 och regel 6.1 i förordning nr 2868/95 att det, med undantag av när de erforderliga uppgifterna är tillgängliga på den patentmyndighets webbplats till vilken ansökan ingetts, åligger den som ansöker om registrering och som yrkar rätt till prioritet för ett varumärke att inge de erforderliga handlingarna avseende prioritet. Det finns nämligen inte någon relevant bestämmelse om att det åligger granskaren att kontakta den myndigheten direkt om de erforderliga uppgifterna inte är tillgängliga på den patentmyndighets webbplats till vilken ansökan ingetts. Det åligger vid det förhållandet tvärtom den som har ansökt att, efter att såsom i förevarande fall ha uppmanats av granskaren i enlighet med artikel 2.2 i beslut EX-05-5 och regel 9.3 c i förordning nr 2868/95, själv inge dessa handlingar.

83 Det argumentet kan således inte godtas. Det är härvid inte nödvändigt att avgöra frågan huruvida argumentet kan läggas till grund för en sakprövning mot bakgrund av att det anfördes för första gången i sökandens svar på en fråga från tribunalen.

84 Talan kan således inte bifallas på den tredje grunden, med förbehåll för prövningen av argumentet, om det kan antas ha anförts, att överklagandenämnden, på grund av att Capella haft berättigade förväntningar med anledning av harmoniseringsbyråns sedvanliga praxis, borde ha upplyst Capella om att den hyste tvivel beträffande de handlingar som företaget ingett (se ovan punkt 81).

Den andra grunden

85 Sökanden har hävdat att överklagandenämnden åsidosatte artikel 75 andra meningen i förordning nr 207/2009 när den slog fast att Capella inte hade ingett de erforderliga handlingarna avseende prioritet och inte i förväg hade uppmanat sökanden att yttra sig i det avseendet. I beslut av den 25 november 2011 uppmanade överklagandenämndens kansli visserligen sökanden att yttra sig över intervenientens skrivelse av den 12 oktober 2011. Eftersom granskaren godtog den yrkade prioritetsdagen och skrev in den i registret och eftersom intervenienten inte bestred yrkandet om prioritet, hade Capella ingen anledning att anta att överklagandenämnden kunde ifrågasätta den omständigheten. Eftersom överklagandenämnden inte reagerade, kunde sökanden inte föreställa sig att överklagandenämnden inte nöjde sig med granskarens bedömning som motsvarade harmoniseringsbyråns sedvanliga praxis. Överklagandenämnden borde därför ha upplyst sökanden om sina tvivel.

86 Harmoniseringsbyrån och intervenienten har tillbakavisat dessa argument.

87 I förevarande grund har sökanden i huvudsak gjort gällande att överklagandenämnden borde ha upplyst Capella om sina tvivel med avseende på huruvida de handlingar som det bolaget ingett var tillräckliga. I det sammanhanget ska tribunalen pröva inte bara de argument som direkt avser åsidosättande av artikel 75 andra meningen i förordning nr 207/2009 och de argument som avser åsidosättande av principen om skydd för berättigade förväntningar, utan även om det fel som granskaren begick kunde medföra att överklagandenämnden var tvungen att upplysa Capella om sina tvivel.

– Argumenten avseende artikel 75 andra meningen i förordning nr 207/2009

88 Enligt artikel 75 andra meningen i förordning nr 207/2009 får harmoniseringsbyråns beslut endast grunda sig på omständigheter som parterna har haft tillfälle att yttra sig över.

89 I fråga om argumentet att Capella inte kunde förvänta sig att överklagandenämnden skulle göra avsteg från den prioritetsdag som granskaren hade fört in i registret, erinrar tribunalen för det första om att överklagandenämnden i ett invändningsförfarande är skyldig att undersöka om det varumärke som lagts till grund för invändningen är äldre än det sökta varumärket (se ovan punkterna 37–40). I samband därmed är den även skyldig att undersöka om villkoren för yrkande om prioritet är uppfyllda (se ovan punkterna 46–55). I förevarande mål har intervenienten, i den inlaga där denne angav grunderna för överklagandet av den 7 mars 2011, bestritt yrkandet om prioritet för det varumärke som lagts till grund för invändningen och därmed att detta var äldre än det sökta varumärket (se ovan punkt 41). Den frågan utgjorde därmed en del av tvisten vid överklagandenämnden och Capella borde även utan en uttrycklig uppgift från överklagandenämnden ha förväntat sig att överklagandenämnden skulle ompröva granskarens slutsats om yrkandet om prioritet för det varumärke som lagts till grund för invändningen.

90 Capella fick tillåtelse att yttra sig över intervenientens inlaga där denne angav grunderna för överklagandet av den 7 mars 2011. Capella hade även ett annat tillfälle att yttra sig i det avseendet när överklagandenämnden den 25 november 2011 uppmanade Capella att yttra sig över intervenientens yttranden av den 12 och 19 oktober 2011 över Landgericht Mannheims dom av den 23 september 2011 (se punkt 14 ovan).

91 Överklagandenämnden hade dessutom inte någon skyldighet att upplysa Capella om att den inte skulle komma att slå fast granskarens slutsats i fråga om huruvida yrkandet om prioritet var välgrundat. Rätten att yttra sig i den mening som avses i artikel 75 andra meningen i förordning nr 207/2009

omfattar de faktiska och rättsliga omständigheter som ligger till grund för ett beslut men inte den beslutande myndighetens slutliga ställningstagande (dom av den 7 september 2006, L & D/harmoniseringsbyrån – Sämann (Aire Limpio), T-168/04, REG, EU:T:2006:245, punkt 116).

92 Tribunalen kan därför inte godta argumenten om åsidosättande av artikel 75 andra meningen i förordning nr 207/2009.

– Argumenten avseende principen om skydd för berättigade förväntningar

93 Till den del sökanden har åberopat skydd för berättigade förväntningar på det som förs in i registret, erinrar tribunalen om att sökanden, på grund av de skäl som angetts ovan i punkt 89, inte kunde utesluta att överklagandenämnden skulle komma att bedöma huruvida yrkandet om prioritet var välgrundat.

94 Till den del sökanden även har åberopat att överklagandenämnden, innan den gjorde avsteg från harmoniseringsbyråns sedvanliga praxis – enligt vilken sådana handlingar som sökanden ingett godtogs som handlingar avseende prioritet – borde ha upplyst Capella om sina tvivel, finner tribunalen att sökanden inte har anfört någon omständighet för att visa att en sådan praxis förelegat. De handlingar som sökanden har ingett till stöd för sitt argument utgörs nämligen av skrivelser i vilka harmoniseringsbyråns granskare uppmanade Capella att inge handlingar avseende prioritet ”i enlighet med artikel 30 i förordning nr 207/2009 och regel 6 i förordning nr 2868/95”. I vissa av dessa angav granskaren att enligt beslut EX-03-5 var bestyrkta kopior inte nödvändiga. Det framgår emellertid inte av de uppgifterna, eller av de bestämmelser som granskaren hänvisade till, att en ifylld registreringsansökan, av vilken det inte framgår om och när den har tagits emot av den aktuella patentmyndigheten, kan anses utgöra en tillräcklig handling avseende prioritet i den mening som avses i regel 6.1 i förordning nr 2868/95 och artikel 1 i beslut EX-03-5 (se punkt 78 ovan).

95 Tribunalen kan därför inte godta argumenten avseende åsidosättande av principen om skydd för berättigade förväntningar. Det är inte nödvändigt att avgöra huruvida de handlingar kan prövas i sak som ingetts till stöd för de argumenten och som sökanden har ingett efter det att ansökan och repliken gavs in och i samband med svaret på en fråga från tribunalen.

– Följderna av det fel som granskaren begick

96 Tribunalen kan inte godta sökandens argument, även om det antas att sökanden genom dessa även vill åberopa att överklagandenämnden på grund av det fel som granskaren begick borde ha upplyst Capella om sina tvivel.

97 I detta avseende bestod det fel som granskaren begick endast i att denne drog den felaktiga slutsatsen att de handlingar som Capella hade ingett uppfyllde kraven artikel 1 i beslut EX-03-5.

98 I förevarande mål innebar det fel som granskaren begick emellertid inte att överklagandenämnden var tvungen att uppmana Capella att särskilt ta ställning i den frågan eller att upplysa Capella om sina tvivel i det avseendet. På grund av de skäl som angetts ovan i punkterna 89–91 hade intervenienten nämligen väckt frågan huruvida granskarens slutsats avseende yrkandet om prioritet var felaktig.

99 Sökandens argument kan inte godtas, även om sökanden genom dessa vill göra gällande att Capella inte kunde inge de erforderliga handlingarna på grund av det fel som granskaren begick.

100 Tribunalen finner att det fel som granskaren begick inte begränsade Capellas möjligheter att inge de erforderliga handlingarna avseende prioritet. Granskaren iakttog i detta avseende det förfarande som föreskrivs i de relevanta bestämmelserna.

101 Det följer av artiklarna 1 och 2 i beslut EX-05-5 att det i princip ålåg Capella att undersöka huruvida de erforderliga upplysningarna var tillgängliga på Österreichisches Patentamts webbplats och att inge den erforderliga handlingen avseende prioritet om så inte var fallet. Den tolkningen stöds av det tolfte skälet i det beslutet. Enligt detta skäl ”har den som ansöker i sig möjlighet att vid ett yrkande om prioritet eller ett åberopande om företräde kontrollera om de erforderliga upplysningarna är tillgängliga på en webbplats, så att han därigenom i förväg kan veta huruvida han ska inge en handling avseende prioritet eller företräde”. Såsom angetts ovan i punkterna 76–79, ingav Capella emellertid inte den erforderliga handlingen.

102 I enlighet med regel 9.3 c i förordning nr 2868/95 uppmanade granskaren i skrivelse av den 21 december 2009 Capella att senast den 22 februari 2010 inge den handling avseende prioritet som krävs enligt regel 6.1 i förordning nr 2868/95. Granskaren preciserade att enligt artikel 1 i beslut EX-03-5 var det tillräckligt att inge en bestyrkt kopia och att rätt till prioritet inte kunde beviljas om den sökande inte efterkom uppmaningen. Såsom angetts ovan i punkterna 76–78, utgjorde den handling som Capella ingav den 22 februari 2010 – och således den sista dagen inom den frist som granskaren föreskrivit – inte den erforderliga handlingen avseende prioritet.

103 Det ålåg under dessa omständigheter inte granskaren att på nytt uppmana Capella att inge den erforderliga handlingen. Såsom framgår av regel 9.6 i förordning nr 2868/95 förloras däremot rätten till den prioritet som yrkats om den erforderliga handlingen avseende prioritet inte inges inom den av granskaren föreskrivna fristen.

104 Under omständigheterna i målet innebar det fel som granskaren begick inte att överklagandenämnden var skyldig att upplysa Capella om sina tvivel med avseende på huruvida yrkandet om prioritet för det varumärke som lades till grund för invändningen var välgrundat.

105 Tribunalen finner därför att inte någon av de omständigheter som sökanden åberopat innebar att överklagandenämnden var skyldig att upplysa Capella om de tvivel som den hyste och att uppmana Capella att yttra sig i det avseendet.

106 Även om en sådan skyldighet hade förelegat, skulle ett åsidosättande av densamma inte kunna medföra ogiltigförklaring av det angripna beslutet.

107 Tribunalen erinrar härvid om att en sökande inte har något legitimt intresse av att ett beslut ogiltigförklaras på grund av formfel då beslutets ogiltighet endast kan medföra att ett nytt beslut fattas som är identiskt i sak med det som har ogiltigförklarats (dom av den 3 december 2003, Audi/harmoniseringsbyrån (TDI), T-16/02, REG, EU:T:2003:327, punkterna 97–99, och dom av den 12 december 2007, DeTeMedien/harmoniseringsbyrån (suchen.de), T-117/06, EU:T:2007:385, punkt 49).

108 Även om överklagandenämnden i förevarande mål hade upplyst Capella om sina tvivel i fråga om yrkandet om prioritet, och Capella hade ingett den erforderliga handlingen avseende prioritet under invändningsförfarandet, skulle detta inte ha kunnat påverka innehållet i det beslut som överklagandenämnden skulle ha varit tvungen att fatta. Eftersom Capella inte hade ingett den handlingen inom den föreskrivna fristen, trots att dess processuella rättigheter var säkerställda, skulle överklagandenämnden i vart fall ha slagit fast att rätten till prioritet förlorats i enlighet med artikel 9.6 i förordning nr 2868/95.

109 Talan kan således inte bifallas på den andra grunden och argumenten avseende åsidosättande av principen om skydd för berättigade förväntningar, som anförts i samband med den tredje grunden, kan inte godtas.

Den femte grunden

110 Härav följer att talan inte heller kan vinna bifall på den femte grunden, avseende att överklagandenämnden beaktade Capellas onda tro i det angripna beslutet, trots att sådana omständigheter inte kan beaktas i ett invändningsförfarande. Såsom framgår av vad ovan anförts bygger det angripna beslutet på bedömningen att det sökta varumärket var äldre än det varumärke som lades till grund för invändningen. Yrkandet om prioritet för det sistnämnda varumärket kunde därför inte bifallas.

111 Mot bakgrund av vad ovan anförts ska talan ogillas.

Rättegångskostnader

112 Enligt artikel 87.2 i rättegångsreglerna ska tappande part förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna, om detta har yrkats. Harmoniseringsbyrån och intervenienten har yrkat att sökanden ska förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna. Eftersom sökanden har tappat målet, ska harmoniseringsbyråns och intervenientens yrkande bifallas.

Mot denna bakgrund beslutar

TRIBUNALEN (nionde avdelningen)

följande:

1) Talan ogillas.

2) Copernicus-Trademarks Ltd ska bära sina rättegångskostnader och ersätta de kostnader som uppkommit för Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) (harmoniseringsbyrån) och Maquet SAS.

Berardis Czúcz Popescu

Avkunnad vid offentligt sammanträde i Luxemburg den 25 juni 2015 .

Underskrifter